

499

liever (onbrek myt haer niet) zond' ik het waeghen met u. & te moeyen (schoot haer eens een bedorven ijcken over) dat haer geliefde ijewes & onfoorwien van de vreugde, genooten in dat ~~soestdichtigh~~^{edel} gezelschap ~~van de~~ 14.11. Wyte ~~van~~ dylekom, en andre ~~o~~ overvlieghers, elken in't rynne; ijtgerejdt de waerd. ~~Soij~~ dan dat banket (gebeurd hem zulx) dard' aen dat van Plato niet reiken, maar ~~zondesmet het~~ ^{nierens het} selfste, handt aen handt, — en met gelyke schreden den wegh der onsterfylcheit gaen op wandelen. ~~dan, groter~~ ^{dan,} te hoog gieren; en ~~o~~ te veel gevecht. u. l. deshalven laete ~~keende dae oock dae~~ ^{da} ons wel van te onbeschouwen ~~oock~~ ^{an} ijgheit ~~oock~~ haer doore oor oor sooren dit voor spel van te onbeschouft een regnoodigheit, ~~oock~~ ^{an} dat gebaeyert wort van d' overmaetige minne, waermee u. l. doorlighstigh vermaet myn' barseen bevargen en beduchtint heeft.

Improke Amor, quid non mortalia pectora cogis?

Maer le. Extraest ~~in~~ Ryde, ~~reijde~~ ons eenighe der sondsdaghen toe. So haer dat deins gewaigt is, oft beloften niet binden, ~~zy~~ ginnelt ons ijt genaede. Dit gebedt verstaet ~~zy~~ my ~~aan~~ ^{zich} eindelyke aenhaer ~~mits~~ gevouwen handen aen haere voeten te bringen,

Myn' Heere, ~~me~~ ^{le} u. l.

Onderplichte, toegedreven dienaer

Aanden huyre te Mijden, den 2^e in Hooymont. P. C. Hooft
1626.

N° 529

Aen den Ridder Huygens.

Myne Heere,

Zot en niet dat ~~zo~~ in men sich zuipen, ~~an die~~ overaerdiche repren ~~zy~~ in ver Ed. gest. ingeblazen van dien besten alndt, ~~ijt~~ hond' den alderbraefken hem voor ~~een~~ ^{den} braeven stocker om Roetsche geesten te heeten. Oft ~~zot~~ u. l. Ed. gest. ~~de letke laeffe~~ ^{dat} ijt het ij-en rijden reewacht, ~~piet beff~~, ~~an~~ niet te piijzen; ~~t~~ rige paerd, daer men zo veel afpijse- lijt, magt ~~zijn~~ wielen vel hangen laeten, en ~~zijn~~ kraemey opbreken ~~dat~~ ~~alderbraefken~~ ~~zot~~ en niet dat ~~zo~~ in men sich zuipen in bekoerlykh nat. Wat Engelman was ^{oock} ~~diens vantong is dat not~~ ⁱⁿ een konink brade die ijt veelerley weghen mac d' andre werelds, de malvaerijpp van de

A gereghende Zephr:

keur nam. Hadd' hem zulk zap moghen gebeuren, ik zorgh van ^{zijnen}
 (dien van tong is dat volle) ^{dit langh}
 weghe dat hij vngriher om een lange doort, dan om te eenigh lever
 zonne ~~gel~~ gebeden hebben. Oft er de heer Barlein getyke smaekijt
 kaenreven zal; daer slae ik troufje aen, om dat u. Ed. gestr. ^{zijner}
 E. 200 op de teen treeds. Doch't gnaedist, dat er af koomen kan,
 legg' ik eenen jammere ^{jamber-oft} sang te zijn; die al mee zijn ~~gel~~ geur
 heeft. T' onyment is't droogh werk; ~~vergeet~~ ^{betrachten}, dat myn soon schijnt
 eenigkinteling van dichten int hooft te krijghen. Te middagh spek
 men van ^{zijn} zuster een masker te doen daecken om niet te
 gaeren. Dan (zejd' by) zoniw ze swarter dan mi ^{zijn}. Ik hou
 hem geen ongelijk geven, ende teekende die kaets; als u. Ed. gest.
 Zien kans ~~plaeg~~ ^{om de tydt te denken} De stof heeft hij verschaft; t' maskel is myn
 plat genoegh ~~reker~~: Ian ~~altij~~ altoos een vernieuring. Ende men
 schen ^{zijn} ker 200 aen, dat bin vachten berlist, beterom argherk
 wisselen dan ~~goe~~ ^{alijdt} ~~zich~~ gestaedelijt aen't beste te houden
 t' sal ten minsten toe een tyd lenger dienen ~~soo~~ ^{dat} ~~het~~
^{inver Ed. gest.}
~~die~~ ^{doorgaends te kort valt.} Zoo deed oock my, in ^{het} huyse
 uwer Ed. gestr. ~~daer~~ ^{ik} anderde daemelte ~~te~~ ^{te} anden de
 ooren der welthe, sonder dat, aenstendighen ~~zijns~~ ^{van mij}
 (dicht' ik) zouden gepriyght geveest ^{zijn}, ter grinte van myn
 sivaegher Karel Hellermans. De zaek is uwer Ed. gest. bekent,
 ende sal haer ^(vertrouwdt) ~~en~~ mynen heere haeren broeder
 den geheimschrijver van staete, ter bartsen gaen: gelijk van hatt
 bilt, met ootmoedige gebiedenis aan beide, saamt een ^{te} vrolijk
 van ^{zij} lekom, nevens ^{hun} welhaoghe dankregging voor de eere
 van haer bezoek,
 Myn Heere,

uwer Ed. gest.

Onderdaenste, toegedaenste dienaer

Narden hys te Muyden, den 25^{en} ^L C Hooft.
 in Hoijmaent. 1676.

Joffrauw Lysbeth lapt haer haeken
 Met fluwel, oft was satijns.
 'T aenlycht, om een wit te raken,
 Krygh ^{ter} ~~een~~ korst een swarte gryne.
 Staet ^{te} niet se deghe mis?
 Bleeken wil ², en gaet her malken
 Bruiner dan't van zellef is.